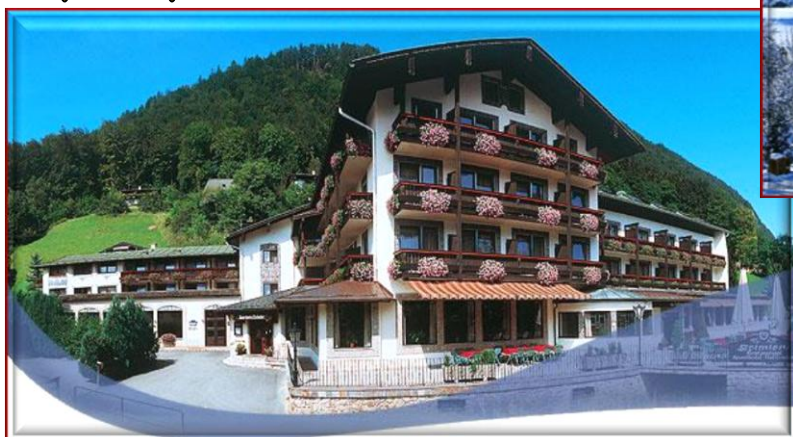


# NEMECKO

## 2016

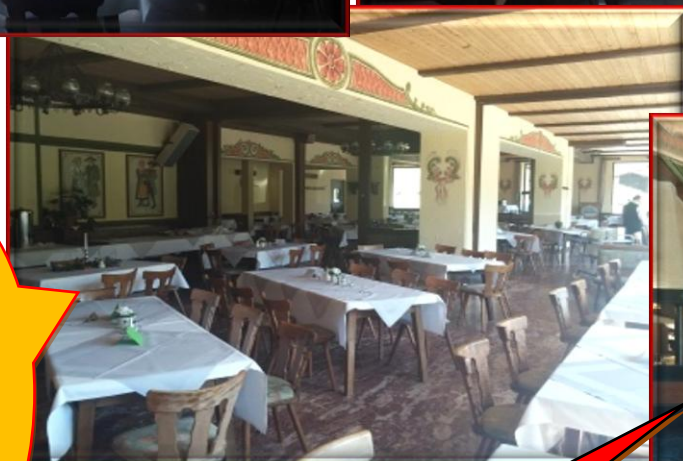
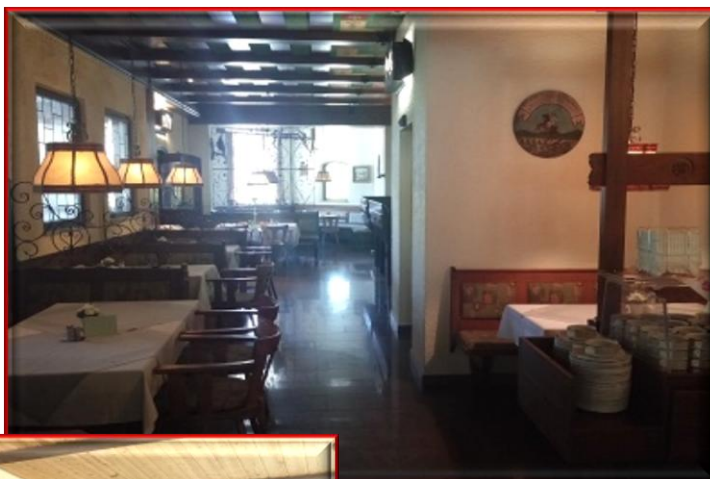
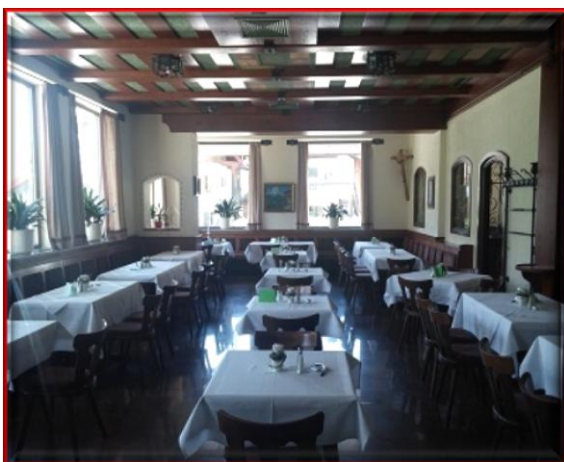


## Alpensport Hotel Seimler \*\*\*



Naša trojmesačná prax sa začala 1. mája 2016 v **ALPENSSPORT HOTEL SEIMLER**. Tento trojhviezdičkový hotel v mestečku Berchtesgaden sa pýši veľkolepou polohou uprostred

bavorských Álp, v blízkosti krásneho jazera Königssee a rakúskej hranice. V hoteli sme praxovali dva mesiace v obsluhu a jeden mesiac ako chyžné. Počas praxe sme spolupracovali so zamestnancami hotela, ktorí pochádzali z rôznych krajín – s Maďarmi, Nemcami, Srbom a Slovenkami. Našou povinnosťou bolo obsluhovať hostí, debarasovať, po skončení obsluhy upratať pracovisko a prichystať reštauráciu na ďalší deň. Ako chyžné sme sa zoznamovali s náplňou práce týchto „neviditeľných“, a predsa dôležitých zamestnankýň každého hotela či reštaurácie pod vedením kolegyne z Čiech, ktorá nám veľmi pomáhala, s čímkoľvek sme sa na ňu obrátili.



V tejto veľkej reštaurácii sme denne obsluhovali 180 a viac hostí.

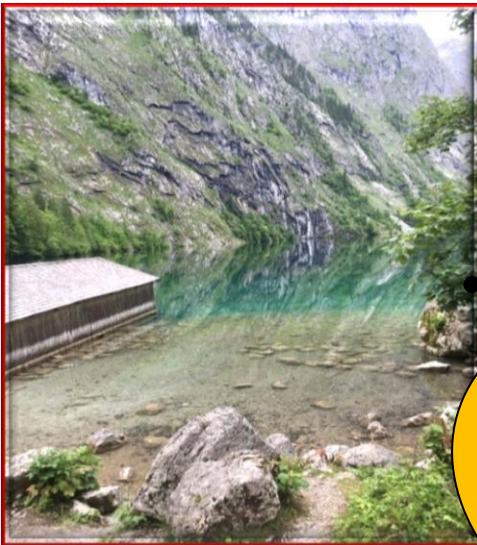
Hotelový bar

Hotel, v ktorom sme pracovali, bol rodinný hotel. S majiteľkou hotela sme si nerozumeli tak, ako by sme si želali, hoci bola pôvodom zo Slovenska (alebo práve preto??). Ak sme niečo potrebovali poradiť alebo pomôcť, obracali sme sa na kolegyňu z Čiech, dokonca aj na migrantov, ktorí tam už dlhšie pracovali. Celkovo sme sa však počas celej praxe museli spoliehať výlučne samé na seba. Samé sme museli ísť na mestskú radnicu prihlásiť sa na pobyt, pretože osoby určené hotelom postarať sa o nás, neboli ochotné tam s nami zájsť, samé sme sa museli zorientovať v práci, ale aj okolí. Svetlými chvíľkami boli návštevy našich rodičov, ktorí nás prišli povzbudiť počas praxe. Podnikli sme s nimi niekoľko výletov počas voľných dní v okolí mestečka Berchtesgaden. Nákupy sme realizovali v Salzburgu, ktorý bol vzdialený cca 20 minút autobusom od miesta našej praxe. Musíme povedať, že Salzburg je nádherné mesto, ktoré treba jednoznačne navštíviť, ak ste v jeho blízkosti.

Ak máme spätne zhodnotiť našu prax, môžeme s čistým svedomím povedať, že táto prax bola pre nás prínosom. Veľa nás naučila. Bola poučná hlavne v tom, že vždy sa treba spoliehať sám na seba, netreba očakávať od druhých, že vám pomôžu, kedykoľvek to tak budete pociťovať VY. Je nutné naučiť sa byť v živote sebestačný, v práci odborník a, samozrejme, jazykovo zdatný. Sme presvedčené, že v budúcnosti nás už len tak niečo nezaskočí, v čom máme veľkú výhodu oproti žiakom iných škôl, ktorí len sedia v laviciach, sú poučovaní, ale len teoreticky a nemajú možnosť prejsť takýmito skúškami života.

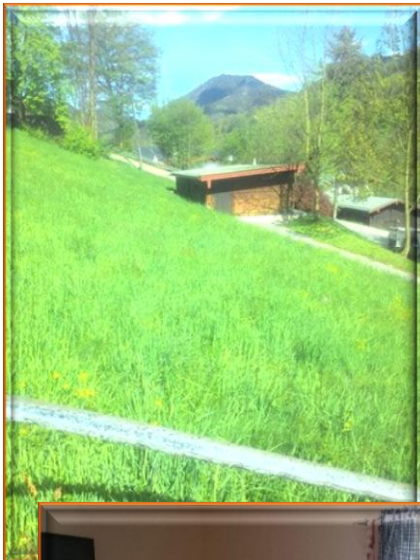
Časom, keď sme sa zorientovali, začali sme si pobyt v Nemecku aj užívať. Keď sme nemali čo robiť, zašli sme si do blízkeho wellness centra. Dvakrát sa nám tiež podarilo navštíviť Salzburg, kde sme si nakúpili zopár fajn vecičiek☺.Tu sme mali aj tú česť stretnúť sa s Maestrom Karlom Gottom.

Takáto koncentrácia HVIEZD na jednom mieste!!! ... hmm ... nebývalé ... 😊

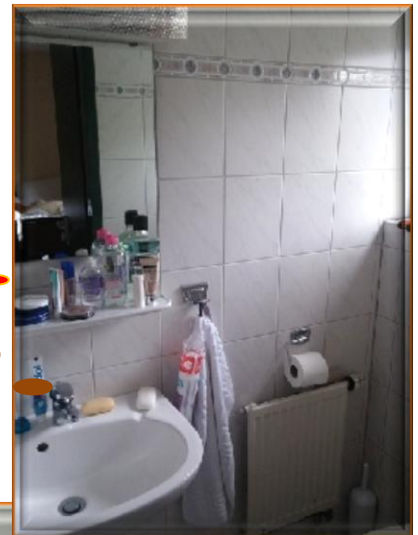


Urobili sme si aj zopár výletíkov, napr. Rossfeld, čo je okružná jazda autom, alebo krásne jazero Königssee.





*Toto je domček,  
v ktorom sme bývali  
tri mesiace.*



# WER NICHT WAGT, DER NICHT GEWINNT



←  
**Martina**



←  
**Zuzana**



←  
**Martina**

**25.07.2016**  
**06:00 hod.**  
**SALZBURG RAKÚSKO**  
**:D**  
**CESTA NA SLOVENSKO**

# Landhotel Geyer\*\*\*\*

Landhotel Geyer je rodinný hotel situovaný v malej dedinke 6km od mestečka Kipfenberg. Najbližšie známe veľkomesto, Mníchov, sa nachádza asi 100km od miesta, kde sme pôsobili. V dedinke žije asi 400 obyvateľov a jej rozloha je cca 500 m<sup>2</sup>.

Do Landhotelu Geyer sme prišli dve žiačky III.B triedy študijného odboru hotelová akadémia na odborný výcvik, ktorý mal trvať tri mesiace v období od 06. 06. 2016 do 06. 09.2016. Kvôli zlým podmienkam sa však skončil o dva mesiace skôr.



## Naša prax

Počas mesiaca našej odbornej praxe sme boli zadelené na pozície chyžná a servírka. Od 09.00 do 13.00 hod. sme praxovali na pozícii chyžná. Našou náplňou práce bolo upratovanie izieb, recepcie, umývanie schodísk, atď. Po skončení tejto práce sme sa presunuli do hotelovej kuchyne k umývačke riadu, prípadne sme vykonávali iné pomocné práce v kuchyni, a to do cca 14.00. Naša prax pokračovala vo večerných hodinách, kedy sme pracovali buď v kuchyni (umývačka riadu) alebo v obsluhu. Niekedy sa stalo, že sme upratovali konferenčné miestnosti, k tomu patriacu kuchynku a záchody. Jednoducho, ako to v rodinných hoteloch býva, zamestnanec robil to, čo bolo práve potrebné.

Hostia boli prevažne nemeckí seniori. Naša komunikácia so zamestnancami (hlavne maďarskými kolegami) a hosťami bola na začiatku veľmi ťažká. Kombinovali sme nemčinu s angličtinou, čo nám veľmi pomohlo najmä počas prvých dní.



Takéto izby sme upratovali v doobedňajších hodinách.

Bufetový pult v hotelovej reštaurácii



## Ubytovanie

Ubytované sme boli mimo hotela v tzv. „Personalhaus“, čo bol domček určený na ubytovanie zamestnancov hotela. Izbu, v ktorej sme bývali, sme mali samé pre seba, ale o WC a kúpeľňu sme sa museli deliť so štyrmi kolegami z Maďarska a jednou kolegynou z Poľska. Izbu sme mali dost' skromne zariadenú – 2 postele, 2 nočné stolíky, zrkadlo a jedna skriňa. Ďalším „bonusom“ bolo okno, ktoré sa nedalo ani zavrieť, ale ani dokorán otvoriť – fungovalo iba ako "ventilačka".



malé posedenie pred Personalhaus



naša izba



Personalhaus a okno z našej izby

# Naše stravovanie

Počas praxe sme mali zabezpečenú 3x denne zamestnaneckú stravu. Zároveň sme však mohli jesť aj jedlo z bufetových stolov, samozrejme, ak niečo ostalo☺.



r  
a  
ň  
a  
j  
k  
y  
↓



o  
b  
e  
d  
↓



v  
e  
č  
e  
r  
a  
↓

# Voľný čas

Voľný čas sme trávili najmä upratovaním našej skromnej izbičky alebo relaxačným kúpeľom. Keďže v dedinke, kde sme bývali, bol iba kostol, hotel, miestna zoo farma a krčma, nemali sme veľmi na výber. Do dedinky nevedú žiadne autobusové alebo vlakové spojenia, takže do obchodu sme sa dostali raz do týždňa, keď nás vzali autom naši maďarskí kolegovia. Užili sme si s nimi veľa zábavy a počas našej praxe nám pomáhali, ako len mohli, či už v práci alebo aj vo voľnom čase. Jedenkrát sme boli s nimi na výlete. Navštívili sme blízke jazero, kde sme si aspoň na chvíľku oddýchlí. Jazero, ktorého obvod bol 2 km, bolo krásne, čisté a dalo sa v ňom okúpať.



## Naše dojmy zo zahraničnej praxe

### Dominika

Príslovie „Iný kraj, iný mrav“ sa mi potvrdilo viac než stopercentne. Bola som sklamaná z postoja majiteľky hotela a našich nadriadených voči nám. Nedokázali s nami rozumne konzultovať otázky týkajúce sa našej práce a taktiež neboli schopní riešiť problémy, ktoré medzi nami postupne vznikali. Čo sa týka nemčiny, ak sme zo začiatku nevedeli, ako niektoré veci vyjadriť v nemčine, komunikovali sme v angličtine. Toto bolo z ich strany prijaté pozitívne, pretože nám vedeli ľahšie vysvetliť určité situácie alebo dokumenty, ktoré sme podpisovali. Avšak po určitom čase vyžadovali od nás len nemčinu, angličtina bola *tabu*. Z vlastných skúseností pre zahraničnú odbornú prax tento hotel určite neodporúčam!

### Natália

Čím ma táto prax obohatila? Naučila som sa, že práca je len taká dobrá, akí dobrí sú ľudia, ktorí s vami pracujú. Nič neskazí chuť do práce viac, ako nepríjemní ľudia a zlý kolektív. To sa, bohužiaľ, nájde všade, či na Slovensku alebo v Nemecku. Všade žijú dobrí a horší ľudia, moja prvá skúsenosť je negatívna. Moji nadriadení boli veľmi nepríjemní a chladní ľudia. Nedokázali pochopiť, že sme samé v cudzom štáte a chýba nám rodina, priatelia. Nedokázali nám poskytnúť ani internet, čo by nám uľahčilo komunikáciu na Slovensko. Myslím, že hotel so 4 hviezdičkami by mal poskytnúť svojim zamestnancom takú bežnú vec ako je internet. Nuž, všetko je o ľuďoch.

Dominika



Natália



**KAŽDÁ SKÚSENOŠŤ JE DOBRÁ SKÚSENOŠŤ,**

**DO ŽIVOTA VCHÁDZAME VYZBROJENÉ POZNANÍM PRAVDIVOSTI PRÍSLOVIA:**

**„ČO ŤA NEZABIJE, TO ŤA POSILNÍ!“**



# Hotel Lanig\*\*\*\*



Hotel Lanig\*\*\*\* sa nachádza v malebnej dedine Oberjoch s približne 300 obyvateľmi. Dedinka je síce malá, ale veľmi príjemná, čistá, dokonale upravená, obkolesená horskými hotelmi, lanovkami a lyžiarskymi svahmi. Hotel,

v ktorom sme absolvovali zahraničnú prax dvaja žiaci štvorročného študijného odboru čašníka, servírka, kuchár, je rodinný horský hotel s kapacitou cca 120 ľudí. Hotel sa teší veľkej popularite hlavne u nemeckých a rakúskych hostí, obsluhovali sme však aj hostí z USA, Francúzska a Talianska. Hotel ponúka okrem prvotriednych wellness služieb množstvo programov zameraných na hory. Okrem nás dvoch praxovala v hoteli praktikantka z hotelovej školy v Mníchove. Bolo veľmi zaujímavé vymieňať si s ňou skúsenosti a poznatky zo školy či praxe. Zamestnanci hotela odzrkadľovali súčasnú dobu. Našimi kolegami boli tri mesiace Poliaci, Maďari a, samozrejme, Nemci. Vďaka takejto medzinárodnej „posádke“ sme museli komunikovať hlavne po nemecky, s Poliakmi sme našli spoločnú reč zmesou slovenčiny, poľštiny a nemčiny.

## Cesta do Nemecka

Cestu na prax sme absolvovali celkom pohodlne, taxíkom. Vyrazili sme o jednej v noci. Prvý taxík nás odviezol do Bratislavy, kde sme prestúpili do ďalšieho taxíka, tentokrát už smer „Deutschland“. V aute sme sa zoznámili s ďalšími spolucestujúcimi, ktorí išli do zahraničia pracovať. Cesta trvala takmer 11 hodín, ale vďaka spolucestujúcim prebehla v dobrej nálade.

## Príchod do Nemecka

Po 11 hodinách taxík zastavil pred hotelom, ktorý sa stal na tri mesiace našim domovom. Naša zahraničná prax bola od úplného začiatku úžasná. Keď sme vstúpili do hotela, boli sme okamžite uchvátení jeho krásou. Navyše tam na nás čakal personál a majiteľ hotela. Predstavili sa a pozvali nás na obed, ktorý bol skvelý. Po obede nás zaviedli do zamestnaneckej ubytovne, ktorá bola vzdialená asi 5 minút chôdze od hotela. Z izby sme mali krásny výhľad na Alpy. Keďže sme na prax pricestovali o niekoľko dní skôr, mali sme čas spoznať susedov, Maďarov a Turka, ktorí boli veľmi priateľskí a milí.



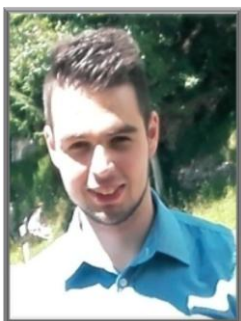
Izba nebola žiadny luxus, ale stačila. Mali sme dve posteľe, dve skrine a jednu kúpeľňu. To, čo sme doma brali za samozrejmosť (toaletný papier, mydlo, atď.), sme si tentokrát museli zabezpečiť



sami. Prvý mesiac to bolo pre nás veľmi ťažké, ale zvykli sme si. Obchody v našej dedinke neboli takmer žiadne, takže na nákupy sme museli cestovať do najbližšieho mesta Sonthofen. Zo začiatku sme sa tam nemali ako dostať, ale keď sme sa spoznali s kolegami, brávali nás tam a tak sme mali možnosť nakúpiť si všetko potrebné. Stravu a ubytovanie sme mali zadarmo, takže peniaze sme zbytočne nemíňali.



## Prax



### Martin - pozícia: kuchár

Prvý deň praxe ma pred hotelom čakal šéfkuchár. Išli sme sa spolu prezliecť a môj nový šéf ma priviedol do kuchyne. Hneď mi predstavil svoj tím. Boli to všetko super chalani z rôznych krajín Európy. Pred príchodom na prax som sa bál,

že zamestnanci hotela budú ku mne povýšeneckí, ale našťastie to tak nebolo.

Kuchyňa, v ktorej som praxoval, bola veľmi pekná, moderne vybavená a bolo zážitkom v nej pracovať. Prekvapila ma dokonalá čistota kuchynských priestorov. Prešiel som si všetkými prácami od predjedál, cez prípravu mäsa až po dezerty. Zoznámil som sa s prípravou mnohých druhov rýb, niekedy som musel spracovať až 100 kusov rýb denne.

Všetko som si na praxi veľmi užíval. Vždy po práci sme si všetci zo zmeny mohli zobrať nejaký drink a sadnúť si von, kde sme sa rozprávali a zabávali. Po posedení s kolegami som išiel vždy do ubytovne, osprchoval sa, zavolať rodičom, ako sa majú a išiel spať. Nuž, takto vyzeral môj, takmer každý deň praxe, ktorú som si naplno vychutnával, pretože ma práca v kuchyni veľmi bavila.



hotelová kuchyňa



na ceste domov z praxe



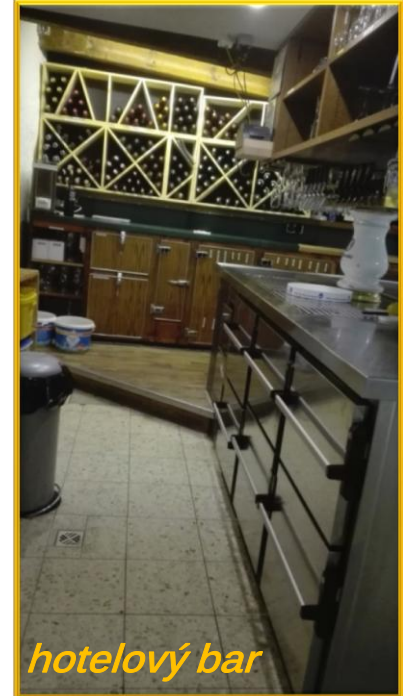
## **Soňa - pozícia: servírka**

Hotel ponúka svojim hosťom tri reštaurácie – Links Restaurant, Stadel Restaurant a Teene Restaurant, ako aj bar. Prvý deň mojej praxe som skladala obrúsky. Večer som bola v obsluhu, v rámci ktorej som s mojimi novými kolegami prinášala hosťom jedlá a nápoje, debarasovala, pripravovala bufety.

Môj bežný deň sa začínal ráno – raňajkami pre hostí, ktoré trvali do 09.30 hod. Raňajky

boli ponúkané formou bufetu. Po raňajkách sme nastierali stoly a chystali bufetové stoly na večeru. Čo sa týka obedov, tieto hotel neponúkal. Počas dňa však mali hostia rôzny program v rámci hotela, počas ktorého chodievali na kávu a na zákusky. Tieto mali k dispozícii a mohli si ich brať kedykoľvek mali chuť. Obsluhovali sme v bavorských krojoch, avšak keď boli v Nemecku majstrovstvá vo futbale, museli sme obsluhovať v nemeckých dresoch. Bolo to zaujímavé a páčilo sa mi to. Každý štvrtok sme ponúkali bufetové stoly rôznych krajín ako napríklad francúzsky, taliansky, bavorský ...

Prax v tomto hoteli ma veľmi bavila. Pracovala som aj s jednou Polkou, ktorá bola v hoteli na brigáde. Tiež bola v Nemecku prvýkrát a tiež nevedela dobre nemecky. Rýchlo sa však učila nemčinu a čoskoro vedela domácim a hosťom porozumieť. Ja som to mala o niečo horšie. Veľmi som im nerozumela, aj keď som sa veľmi snažila. Nakoniec som to však zvládla. Pracovný deň som mala rozdelený na dve časti. Doobedňajšia trvala od 08.00 do 12.00. O 12.00 sme mali obed, potom som mala prestávku do 17.30. Tento čas som trávila buď v ubytovni alebo na prechádzkach v prírode. O 17.30 som chodila na večeru a od 18.00 do 22.00 som obsluhovala. Praxovala som 5 dní v týždni, 2 dni som mala voľno.



**hotelový bar**



**Teene Restaurant**



**nastieranie na večeru**



**bufet na prípravu teplých nápojov**



**Links Restaurant**



**Stadel Restaurant**



**Teene Restaurant**



**výhľad z terasy reštaurácie**

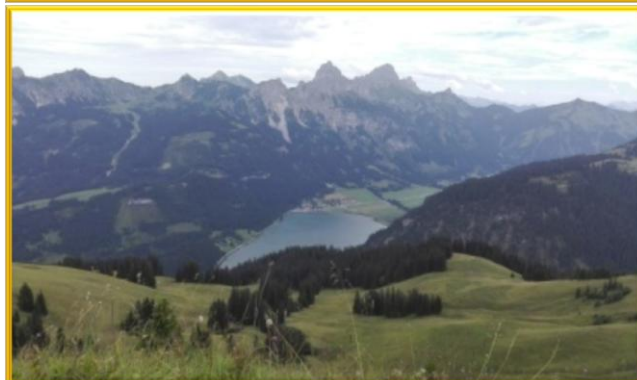
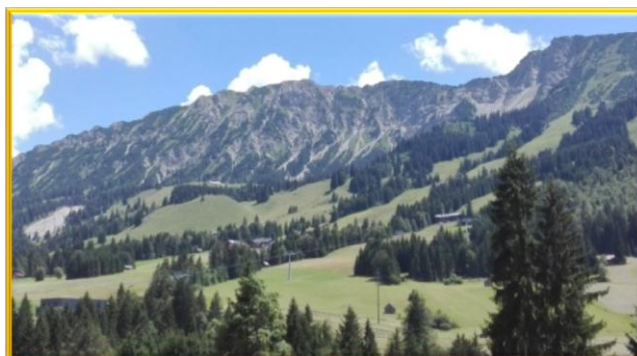
## **Voľný deň**

**Martin:** Počas voľných dní som sa snažil oddychovať a spoznať celé Bavorsko. Navštívil som kúpaliská, hrady, zámky... Spolu s kolegami sme často chodievali do mesta. Večer sme z času na čas zašli na drink do miestneho baru, ktorý zhodou náhod vlastnili Slováci. Veľmi som si s nimi rozumel, bola to skvelá partia. Rád na tých ľudí spomínam.

**Soňa:** Cez voľný čas som hlavne pozerala filmy, kochala sa prírodou a, samozrejme, každý deň telefonovala s rodinou. S priateľmi som podnikla niekoľko výletov v krásnej alpskej prírode.

## **Alpy**

Veľa času sme trávili v prírode. Tá bola asi zo všetkého najkrajšia – veľmi pekné skaly, majestátne hory, jazerá a mnoho ďalšieho... Keďže boli letné prázdniny, stredisko nezabudlo ani na deti, pre ktoré tam mali vymyslený tábor. Boli sme si ho pozrieť a treba povedať, stálo to za to. Pre deti to musí byť úžasný zážitok, všetko čo im tábor ponúkal, bolo na vysokej úrovni. Chodili sme k neďalekým jazerám. Keď bolo pekne, chodili som si tam často zaplávať. Nevynechali sme ani možnosť vyviezť sa lanovkou a vychutnať si pohľady na panorámu Álp. Počasie v Alpách bolo striedavé, raz boli horúčavy, inokedy sme sa museli teplo obliecť, keďže teplota neraz klesla pod nulu.



***pohľad z lanovky na Sonthofen***



***naša dedinka***



***kúpanie v jazere***



***na prechádzke***



## ***Záver***

***Martin:** Musím povedať, že táto zahraničná prax mi dala veľmi veľa do života. Zistil som, ako to funguje v zahraničí. Veľa som sa naučil nielen po odbornej, ale aj jazykovej stránke. Vďaka majiteľovi nášho hotela sme mohli absolvovať kurz nemeckého jazyka, ktorý uhradil a ako bonus venoval nám, zamestnancom hotela. Ponúkol nám tiež možnosť vrátiť sa k nim po skončení školy. Určite by som túto prax odporučil aj druhým. Ak dostanú takúto šancu, určite by ju nemali odmietnuť.*

***Soňa:** Posledné dni boli trochu nepríjemné, pretože som mala komplikácie s jednou kolegyňou, ale nakoniec sme sa aj tak udobrili. Lúčenie bolo veľmi ťažké, pretože som si veľmi zvykla na prostredie a na ľudí, s ktorými som trávila dni. Rada by som sa s nimi ešte niekedy v budúcnosti stretla.*

